

Blues News

N:o 263 (5/2013) Hinta 6,80 € 46. vuosikerta

RHIANNON GIDDENS

JONNY LANG

ERMA FRANKLIN

BOBBY FREEMAN

INA FORSMAN

HELGE TALLQVIST

THE MUTANTS

Henkilökuvassa:

VALTTERI PÖYHÖNEN

J.J. Calea muistaen:

ROCKY FRISCO & GARY ALLEN

R&B-tenoristit, osa 13:

CHUCK HIGGINS

MUDDY WATERS

levyllä ja lavalla

**ROCKIN' JOHNNY
BURGIN**

197301-13-05
ISSN 0784-7726

BN visiitillä Delmark Recordsissa / Vinyylisinkku kunniaan! / Levytutkailut
BN keikoilla ja festareilla / Muddy Lee Makkonen / Blues News from England

INA FORSMAN

Idols-kisan kautta bluesin pariin

Nuorison Idols-kisalla ja bluesilla ei luulisi olevan juuri mitään yhteistä. Eikä niillä olekaan. Poikkeus kuitenkin vahvistaa säännön ja se poikkeus on nimeltään Ina Forsman. Yksi Inan Idols-esityksistä tuli sattumalta harpisti Helge Tallqvistin tietoon ja viime keväänä ja kesällä Ina heitti jo keikkaa Helgen bändin kanssa Järvenpään Diggeriklubilla sekä muissa kotimaisissa tapahtumissa. Blues News haastatteli Inan ”löytäjää” Helge Tallqvistia ja Inaa itseään.

TIMO KAUPPINEN

Helge, viimeisin julkaisusi oli Jukka Gustavsonin yhtyeen kanssa tehty parin vuoden takainen Erik Lindströmin musiikkia sisältänyt levy. Mitä kuuluu musiikkirintamalta sen jälkeen?

–Tuon projektin jälkeen kokosin bändin jolla pystyisi soittamaan ”Chess”-musaa. Jotenkin sitä vaan aina palaa takaisin Little Walteriin ja sen ajan meininkiin. Ehkäpä yksi suuri syy tähän oli myös se, että olin vuosia harjoitellut uudella tongue blocking -tekniikalla, jonka myötä esim. Walterin soundi ja tyyli tuli mahdolliseksi. Laulusolistina bändissä oli aluksi Fatima Koromaja kun hän alkoi odottaa esikoistaan saimme Minna Lasasen solistiksi.

– Mielenkiintoinen yhteensattuma oli, että Sami Saari otti samanaikaisesti yhteyttä. Hän oli tehnyt suomenkieliset tekstit pääsääntöisesti Little Walterin (!) biiseihin ja kokosi bändin, Sami Saari & Bluesjuna. Oletan ja siltä vaikuttaa, että suurimmalle osalle tämän bändin yleisölle Little Walterin tuotanto ei ole tuttua ja kun hienot Walterin melodiset klassikot lauletaan suomen kielellä, moni varmaankin ajattelee, että nää on Samin omia uusia biisejä. Yleisö laulaa jopa spontaanisti mukana tarttuvia melodioita. Olen aina ollut sitä mieltä, että Little Walterin tuotanto on ”stadionkamaa”. Varsinkin Walterin (tai Dixonin) ”poppisbiisit”. Boom Boom räjähtää!

Millainen tarina liittyy Inan löytymiseen?

– Idols-kilpailua olen aina seurannut ja jo alusta alkaen ihmetellyt suuresti, kuinka paljon loistavia laulajia maassamme on. Ja suurin osa on sellaisia nuoria, jotka ovat lauleskelleet omaksi ilokseen kotona. Ina oli vuoden 2012 finalist ja hämmästyin nuoren naisen esityksestä heti ekassa finaali-ilähtyksessä. Ina lauloi vakuuttavasti Etta Jamesin *All I Could Do Is Cry*. Eikä vain se mahtava laulu ja soundi vaan myös esiintyminen, joka oli maailmanluokkaa. Ja samassa Tomi Leinolta tuli tekstiviesti. Hän hämmästeli myös nuoren naisen soundia.

– Pohjati pariin biisiin olimme Tomin trion kanssa tehneet ja ajateltiin, että lähtisiköhän Ina vetämään niihin laulut. Rohkaisin mieleni ja otin Inaan yhteyttä Facebookin kautta. Ina kait seikkaili hiukan mun kotisivuilla selvittääkseen, mistähän tyypistä tässä on kyse ja minkälaisesta musasta. Sitten eräänä lauantaipäivänä lähdettiin kohti Tomi Leinon Suprovox-studioa Karkkilaan laittamaan biiseihin laulut. Lopputulos oli loistava ja nämä biisit tulevat myös uudelle levyille.

Miten Inan ”taustabändi” syntyi ja ketkä siinä soittavat?

– Inan ”taustabändi” oli alkujaan Tomi Leinon Trio, koska olemme Tomin kanssa hyviä ystäviä ja olen

© Timo Happonen

hänen trionsa kanssa aina välillä soitellut eri yhteyksissä. Siksi oli helppoa jatkaa tällä kokoonpanolla ja harjoitella ohjelmistoa Inan kanssa. Tomi Leino, Jaska Prepula ja Mikko Peltola ovat kuitenkin hyvin kysyttyjä muusikoita ja paljon keikkaileva trio, joten syntyi tarve perustaa bändi myös tänne Helsinkiin, jotta pääsisimme helpommin treenailemaan. Olen varmaankin syntynyt onnellisten tähtien alla, kun sain bändiin sellaiset suuruudet kuin Jonne Kuluvuura (kitara), Harri Ala-Kojola (rummut) ja liro Kautto (basso). Näiden onnellisten tähtien lisäksi tarvittiin tietysti Ina, joka sai heidät vakuuttumaan, että tästä syntyy jotain enemmän. Paljon olemme treenaileet ja ohjelmistoa rakentaneet ja myös levyllinen biisejä on jo äänitetty kesän aikana.

Millaiset ovat olleet keikkakokemukset Inan kanssa?

– Meidän eka keikka oli Järvenpäässä Diggeriklubilla toukokuussa. Varmasti kaikkia hiukan jännitti ja uskoisin, että myös Inaa. Suoraan treenikämpältä Järvenpäähän ja ”bluesdiggareiden” eteen. Kuitenkin heti ensi tahdeista lähtien ja Inan ekan säkeistön jälkeen huomasi, että illasta tulee todella hyvä. Ina oli elementissään ja kuten eräs tilaisuuden järjestäjistä totesi, Ina on jo heti valmis maailman estradeille. Kun sitten vielä tanssilattia täyttyi myös suuresta joukosta nuoria, oli mieli meillä kaikilla korkealla. Muutamilla kesän festareilla oltiin myös Leinon Trion kanssa ja meininki oli samanlaista.

Entä tulevat keikkanäkymät? Missä Inaa ja bändiä voi käydä kuulemassa livenä?

– Storyvillen bluesfestari-viikonloppuna soitamme lauantaina 26.10. kello 20.30 alkaen. Tässä vaiheessa lukkoon lyötyjä muita esiintymisiä ei vielä ole, mutta kyselyjä on tullut paljon ja kunhan saamme levyn ulos nyt syksyllä niin aloitamme varmasti keikkailun. Uskoisin, että monilla vuoden 2014 festareilla olemme mukana. Ainakin toivomme niin. Ja myös muilla kuin puhtaasti bluesfestareilla. Ina kiinnostaa varmasti myös nuorempaa sukupolvea ja meidän ohjelmistomme ei ole ihan sitä perinteisintä bluesia, vaikka soundimaailma pohjaakin 50-lukuun.

Millaista musiikkia Inan ensilevy tulee sisältämään ja missä vaiheessa sen teko on?

© Timo Happonen

HELGE TALLQVIST

“Blues- ja soul-remixejä on itse asiassa aika paljon. Kyllähän näitä biisejä löytyy, missä blues on jollakin tavalla mukana, harva nuori vaan sitä tajuaa.”
– Ina Forsman

– Levy lienee ulkona tätä juttua luettaessa. Yhdestä levyn biiseistä on suunnitteilla suuren filmiyhtiön tuottama musavideo. Käsikirjoitus on tehty ja melkoisen huikeasta tarinasta on kyse. Kunhan se vaan ehditään kuvaamaan ennen kuin syksy on liian pitkällä. Levy tulee olemaan monipuolinen, mukana mm. Magic Samin, Christina Aguilera, Slim Harpon, Etta Jamesin ja Ruth Brownin biisejä. Kappaleet nivoo yhteen bändin sointi ja soundi, Inan oma tyyli ja persoonallisuus. Tietyntilaisena johtajatuksena tässä on ollut attribuutti “raikkaus”. Vaikkei omia biisejä ole vielä ohjelmistossa niin sovituksilla, bändin soundilla ja Inan laululla on haettu raikasta ilmettä.

Kiitos Helge. Ja sitten annetaan puheenvuoro itse solistille. Ina, olet useille Blues News -lehden lukijoille uusi tuttavuus. Voisitko aluksi lyhyesti esitellä itsesi?

– Olen Ina Forsman, 18-vuotias laulajanalku Siipoosta. Olen pyörinyt musiikin parissa muutaman vuoden ja bluesia aloin laulaa tämän vuoden alussa.

Osallistuit vuonna 2012 Idols-kisaan. Miten siinä kävi ja millainen kokemus se oli?

– Pääsin kymmenen parhaan joukkoon eli finaaliin ja tipuin joukosta yhdeksäntenä. Kokemus oli kaikin puolin mahtava ja se oli minulle täydellinen ponnahduslauta musiikkipiireihin. Jos en olisi osallistunut, en olisi todellakaan uskaltanut lähteä näin nuorena keikkailemaan oman bändin kanssa. Se olisi luultavasti tuntunut ajankohtaiselta vasta joskus viiden tai kymmenen vuoden päästä, jos silloinkaan. Jos jotain Idols toi minulle, niin rohkeutta ja itseluottamusta. Vaikka se oli upea kokemus, niin olisi silti kiva ajatella, että joskus aikojen päästä minut muistettaisiin myös muista asioista kuin vain Idolsista.

Tulkintasi Etta Jamesin kappaleesta All I Could Do Is Cry oli erinomainen. Mistä sait ajatuksen esittää juuri sen?

– Ajatus tuli, kun katsoin “Cadillac Records” -elokuvan. Eksyin katsomaan sen Etta Jamesin roolia näyttelleen Beyoncé Knowlesin takia, joka on suuri hypetyksen kohteeni. Elokuvassa Beyoncé lauloi *All I Could Do Is Cry* ja jostain syystä laulu jäi leffasta parhaiten mieleeni. Ehkä ne raastavat sanat jotenkin iskivät minuun. Lopulta tiedonjanoisena ihmisenä lähdin kuuntelemaan alkuperäistä versiota. Näin löysin Etta Jamesin ja innostuin kyseisestä laulusta ja artistista vielä enemmän. Lauloin laulun ensimmäisen kerran esikarsinnoissa juuri sen takia, että tiesin, ettei sitä kukaan muu siellä laulaisi.

Olitko kiinnostunut blues- tai soul-musiikista jo ennen Idols-kisaa?

– Blues-musiikki on – myönnettäköön – tullut nyt vasta tänä vuonna soittolistoilleni, samoihin aikoihin kun aloin sitä itse laulamaan. Soul-musiikkia olen kuunnellut jonkin verran, mutta enemmän uudempia artisteja, esimerkiksi Duffy, Amy Winehouse, Norah Jones ja Alicia Keys. Jos jossain on blues- tai soul-musiikkia soinnut niin mielelläni olen sitä kuunnellut, mutta vasta viime aikoina olen alkanut kuunnella sitä ihan tarkoituksella. En vielääkään tunnista hirveästi eri artisteja, mutta olen löytänyt jo muutaman henkilökohtaisen lempparin.

Ketkä ovat omia idolejasi? Mistä olet saanut tärkeimmät vaikutteesi laulajana?

– Omia maailmanluokan idoleitani ovat Beyoncé ja Rihanna, mutta musiikillisesti arvostan ylipäänsä vahvaäänisiä naisia, jotka eivät kulje valtavirran mukana vaan tekevät juuri sitä, mitä itse haluavat. Tällaisia idoleita minulle ovat esimerkiksi Christina Aguilera, Etta James, Amy Winehouse, Adele ja Lana Del Rey. Kuuntelen paljon sellaista musiikkia, jota pystyn ja tykkään itse laulaa. Tämän takia soittolistani koostuvat miltei kokonaan pelkistä tammaäänisistä naislaulajista ja vahvoista balladeista.

Oletko opiskellut laulua?

– En oikeastaan. Kaikki mitä olen oppinut, olen oppinut yksin omassa huoneessani, kun musat ovat olleet täysillä ja olen “matkinut” eri artistien manereita ja eri tapoja laulaa ja tulkita biisejä. Niin sitä vaan kummasti ääni kehittyy kun vaan laulaa, laulaa ja laulaa. Idolsin aikana kävin parilla laulutunnilla saadakseni vähän itsevarmuutta ekaan live-lähteykseen. Siitä oli kyllä paljon apua, joten kyllä varmaan taas jossain vaiheessa pitää käydä tunneilla. Näin tämä vielä menee kun keikkoja ei ole ihan joka viikonloppu, mutta jostästä työn itsellensä saisi niin kyllä sitä ääntä pitäisi alkaa kohtelemaan hieman varovaisemmin ja jonkinlaisella tekniikalla.

Tuliko Helge Tallqvistin yhteydenotto yllätyksenä? Tunsitko ennen sitä suomalaisia blues-muusikoita?

– Tulihan se ihan täytenä yllätyksenä. Ei ollut koskaan tullut edes ajateltua mitään tällaista. En ole kyllä tuntenut yhtäkään blues-muusikkoa ennen kuin Helge otti minuun yhteyttä.

Miten olet sopeutunut Helgen bändin kokeneiden muusikoiden joukkoon? Olet yhtyeen selvästi nuorin jäsen.

– Kyllä sitä on aika nopeasti sopeutunut. Toisaalta olen niin vähän aikaa musiikin parissa ollut, että eipä mulla ole paljoa mihin verrata. Ja olen kuitenkin vielä sen verran nuori, että harvemmin bändissä ainakaan minua nuorempia soittajia on koskaan ollutkaan. Kyllä tässä ainakin oppii koko ajan, koska kaikki bändissä on sen verran musikaalisia ja ammattitaitoisia. Olen lähtenyt tähän bändiin mukaan, koska rakastan laulamista ja esiintymistä. Musiikista, oikeista sävellajeista, modulaatioista ja muista hienouksista en oikeastaan tiedä hölkäsen pöläystä. Jos minulta kysytään mielipidettä jostakin kohdasta, sanon vaan suoraan mitä ajattelen. En

osaa vielä puhua teknillisesti oikein heidän kanssaan vaan sanon vain mitä sylki suuhun tuo. *"Tuo soolo kuulosti ihan bumtsibumin tunnarilta"* tai *"se tumti-tumtum oli parempi kuin tumtutam, voitko tehdä sen uudestaan?"* Joskus he ymmärtävät täydellisesti, mitä yritän sanoa, joskus eivät. Luotan näiden kaveriiden näkökulmiin ja ammattitaitoon kuitenkin niin paljon, että loppujen lopuksi jätän kaiken muun paitsi laulamisen heille oikein mielelläni!

Miltä tuntuu laulaa bluesyleisölle, jos vertaatsi sitä Idols-esiintymisiin?

– Onhan se vähän erilaista. Idolsissa esiinnyttiin toisille yleisölle puhumattakaan yleisöstä, joka katsoi ruudun toisella puolella. Kyllä mä kuitenkin tykkään enemmän esiintyä pienemmissä tilaisuuksissa, missä on tiivis tunnelma ja yleisö on oikeasti tullut kuuntelemaan juuri sinun bändiä. Olen huomannut myös, että jännitin paljon enemmän näitä pienempiä keikkoja kuin Idols-esiintymisiä!

Miten omat kaverisi ovat suhtautuneet blueslaulamiseesi? Ovatko omat tai kavereidesi musiikin kuuntelutottumukset muuttuneet Idolsien jälkeen?

– Suurin osa kavereistani kuuntelee suurimmilta osin tekno- ja house-musiikkia. Siitä on aika pitkä harppaus tällaiseen musiikkiin, joten yritän olla loukkaantumatta, jos he eivät heti lämpene, kun yritän soittaa heille joitain bluesklassikoita. Kaverini ovat kuitenkin siitä ihania, että vaikka alkaisin laulamaan humppaa hepreaksi kielellä, niin he fannittaisivat minua silti. Mutta ehkä hekin pikkuhiljaa lämpenevät tälle genrelle, jään mielenkiinnolla seuraamaan tilannetta.

Siirtyminen popista bluesiin on aika harvinaista. Cyndi Lauper (Girls Just Want To Have Fun ym.) kokeili sitä pari vuotta sitten levyllään "Memphis Blues", joka nousi jenkkin pop-listalla sijalle 26. Se on blues-levylle hyvä saavutus ja parempi kuin Cyndin parin aikaisemman levyn sijoitus. Mitä arvelet tämän tyyppisen musiikin menestymisen mahdollisuuksista suomalaisten nuorten keskuudessa?

– Vaikea sanoa, nuoria on niin paljon erilaisia. Suurin osa nuorista kuuntelee eniten sitä musiikkia mitä soitetaan viikonloppuisin baareissa, eli teknoa, housea, dubsteppiä ja konemusiikkia ylipäätensä. Ehkä jos bluesia saisi tuotua tällaisen musiikin kautta esille, niin nuoriso saisi pikkuhiljaa totutella. Onhan tällaista jo tapahtunutkin, esimerkiksi Etta Jamesin *Something Gotta Hold On Me* -biisistä on pätkä DJ-sensaatio Avicinin *Levels* -kappaleessa, mikä oli viime vuonna kova biisi nuorison keskuudessa. Samanlaisia blues- ja soul-remixejä on itse asiassa aika paljon, esimerkiksi Jay-Z & Kanye West – *Otis* (Otis Redding – *Try A Little Tenderness*), Nas – *Bringing The Gap* (Muddy Waters – *Mannish Boy*), Kanye West – *Gold Digger* (Ray Charles – *I Got A Woman*). Kyllähän näitä biisejä löytyy, missä blues on jollakin tavalla mukana, harva nuori vaan sitä tajuaa. On hauskaa välillä soittaa tällaisista biiseistä niitä alkuperäisiä versioita kavereille. Moni ei ole edes tajunnut, että uuteen biisiin on lainattu kohta jostakin vanhasta klassikosta.

Mitkä ovat odotukset ensilevysi suhteen?

– Yritän pitää odotukseni mahdollisimman realistisina, vaikka olenkin todella innoissani. Kyllähän sitä aina toivoo suurta menestystä, mutta ensisijaisesti vain toivoisin, että levy poikisi enemmän keikkoja. Keikkailu on kuitenkin se asia, mistä eniten pidän tässä koko hommassa. Keikoilla pääsee parhaiten toteuttamaan itseään.

Entä pidemmän aikavälin toiveesi ja suunnitelmasi?

– Johan se tuossa taisi tullakin, eli jos ensi kesänä pääsisin enemmän lavoille hillumaan. Tottakai suunnitelmassa, tai pikemminkin unelmissa, olisi se levytyssopimus ja oma levy, jossa olisi täysin omia biisejä. Ja olisihan se upeaa, jos musiikin teosta saisi sellaisen työn itselleen, ettei muuta tarvitsisi tehdä. Se on se asia mitä olen toivonut pienestä pitäen. Mutta kaiken tämän ohella olisi toiveena ja suunnitelmassa myös muutto uuteen kotiin ja toisen koiran hankkiminen poikaystävänsä kanssa. On kiva, että on myös näitä ihan normaaleja suunnitelmia elämälle sen ohella, että unelmoi olevansa maailmanluokan tähti Hollywoodin punaisilla matoilla pällisteltävänä.

Mitä muuta elämäsi kuuluu kuin musiikki?

– Noh juuri tuo poikaystävä ja koira tuossa vierellä kuuluvat aika vahvasti mun elämään. Yksiossa kun kaikki yhdessä asutaan niin ei niitä karkuunkaan kovin helposti pääse. Tietysti myös oma työ kauneusalan yrittäjänä kuuluu myös jokapäiväiseen elämään hyvässä ja pahassa. Rakastan työtäni ja kauneuden kanssa työskentely on myös jollain tapaa kutsumukseni, mutta jos joku tulisi kesken työpäivää ja tarjoaisi rahakasta levytyssopimusta niin lähtisin aika nopeasti. Tarkoitus olisi myös ensi vuoden puolella muuttaa. Asia ei ole vielä ihan ajankohtainen, mutta kyllä tässä alkaa pikkuhiljaa käydä nämä 33 neliötä aika ahtaaksi.

Mitä muuta haluaisit sanoa Blues News -lehden lukijoille?

– Hyvää alkavaa syksyä kaikille. Jos eksytte keikoille, niin tulkaa ihmeessä morjestamaan!

Kiitokset haastattelusta ja menestystä urallesi. Suomi tarvitsee lisää sinun ja Johanna Förstin kaltaisia sielukkaita laulajia!

© Helge Tallqvist

Vinkki lukijalle: Jollet ole vielä kuullut Inan laulua, pistäydypä Youtubessa tai Helge Tallqvistin kotisivuilla (www.helgetallqvist.com/)!

